Καστελλιώτικα Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 35 — ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 40 • ΤΗΛ. 525.533, ΑΘΗΝΑΙ • ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 102 • ΕΤΟΣ 5ον

ΤΟ ΒΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΠΕΙΡΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Δὲν εἶναι ἄγνωστον, οὔτε κοιλίζομεν γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ἐὰν ἐπαναλάβωμεν, ὅτι διὰ τῆς ἐπιδιώξεως νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ χωρίον μας ὡς τουριστικόν, ἀναφαίνεται μία εἰσέτι πηγὴ ἐξευρέσεως πόρων ζωῆς διὰ τοὺς κατοίκους.

Ἔχουν λεχθῆ καὶ γραφῆ τόσα διὰ τὰ ἀγαθὰ τοῦ τουρισμοῦ, ὥστε νὰ ἀποτελῇ κοινοτοπίαν ἡ ἐπανάληψις οἱουδήποτε σχετικοῦ ἐπιχειρήματος. Διὸ καὶ ἐνταῦθα περιοριζόμεθα δι' ὀλίγων νὰ ὑναφέρωμεν τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν, ἣν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ὁ τουρισμὸς κατὰ τῆς τάσεως τῆς ὁμαδικῆς ἀποδημίας τῶν νέων.

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι τὸ μέγα ὄνειρον ἑκάστου νέου εἶναι νὰ καταφύγῃ εἰς μίαν μεγάλην πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἵνα εὕρῃ τὴν τύχην του ἢ καὶ νὰ ἀπολεύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς πόλεως ἢ τῆς μεγάλης ζωῆς. Ὁποία ὅμως πλάνη! Ζητοῦν τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸ ἄγνωστον, ἐνῶ εὑρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ δι' ἣν οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖται ἢ νὰ θελήσουν νὰ τῆς τείνουν τὴν χεῖρα, ἵνα τὴν συναντήσουν.

Οὐδενὸς διαφεύγει, ὅτι δι' ὅλους τοὺς καταφεύγοντας εἰς τὰς μεγάλας πόλεις δὲν ἀνοίγεται εὔκολος ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν. Δυσκολίαι πολλαπλαῖ, ἡ πεῖνα καὶ οὐχὶ σπανίως ἡ διαφθορὰ ἀποτελοῦν τὸ ἐπιστέγασμα τῆς τοιαύτης ἀποδημίας πολλῶν νέων, οἵτινες, ἀντὶ νὰ εἶναι ὠφέλιμοι καὶ δημιουργοί, γίνονται ἐπιζήμιοι εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρξῃ σχετική τις ἐπιτυχία, δικαιολογεῖται ἆρά γε ἡ τοιαύτη ἀποδημία, ὅταν εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τὸ χωρίον μετεφέρθη ὁ ἠλεκτρισμὸς καὶ ἄλλα ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ; Καθ' ἡμᾶς ὄχι. Διότι ἡ ζωὴ εἰς τὴν πόλιν καὶ δὴ εἰς τὸ Κέντρον μετεβλήθη εἰς ἄγχος, ἡ ὑγεία φθείρεται ἀνεπανορθώτως ἀπὸ τὰ καυσαέρια καὶ τὸ στάδιον δράσεως διανοίγεται εὐρύτερον εἰς τὸ χωρίον. Ἐξοχὴν καὶ πάλιν ἐξοχὴν ἀναζητοῦν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ εἰς δεδομένην εὐκαιρίαν σπεύδουν πρὸς αὐτήν.

Καιρὸς εἶναι, ἐπὶ τέλους, οἱ ἀναπτέοντες τὸν καθαρὸν ἀέρα, νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν, νὰ ἀγαπήσουν τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ νὰ δημιουρήσουν τὰς προϋποθέσεις μιᾶς εὐτυχισμένης ζωῆς μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, ἐκεῖ ὅπου τὸ πρῶτον ἠτένισαν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ περιβάλλον εἶναι γνωστὸν καὶ προσφιλές. Ἴσως καὶ εὔλογον εἶναι νὰ ἐρωτήσουν, διατί οἱ συμβουλεύοντες τὰ ἀνωτέρω δὲν ἐπιστρέφουν εἰς τὸ χωρίον των; Τὸ πόσον τὸ θέλουν, ἐκεῖνοι μόνον τὸ γνωρίζουν. Εἶναι ὅμως ἀργὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὸν πόθον των. Γράφοντες δὲ τὰ ἀνωτέρω, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουν ἢ νὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον τὴν νεολαίαν.

Νέοι τοῦ χωρίου, ζῆτε ὑπὸ ἀσυγκρίτως πλεονεκτικωτέρους ὅρους ἔναντι τῶν νέων τῶν πόλεων. Ἐκτιμήσατε τὸ προνόμιόν σας αὐτό. Μὴ ἐγκαταλείπητε τὸ χωρίον ἀπὸ τὴν παρόρμησιν νὰ γνωρίσητε κάτι τὸ νέον. Διατηρήσατε αὐτό, ποὺ ἔχετε καὶ ἀναπτύξατέ το. Ἔχετε καιρὸν νὰ γνωρίσητε ὡς ἐπισκέπται τὴν πόλιν.

Μένοντες, ὅμως, εἰς τὸ χωρίον τότε μόνον ἡ ζωή σας θὰ βελτιωθῇ καὶ θὰ γίνῃ εὐχάριστος ἂν ἀγαπήσητε τὸ ἔργον σας, ἂν δὲν παρακολουθῆτε μοιρολατρικῶς τὸ ἔργον τῶν γονέων σας καὶ ἂν θελήσητε νὰ προσθέσητε εἰς πᾶσαν προσπάθειαν τὴν σφραγῖδα τῆς προόδου, ἥτις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ὁρμητικότητος, ἐφευρετικότητος, αἰσιοδοξίας καὶ τόλμης τῆς νεότητος. Διανοίγονται ἐνώπιόν σας, μὲ τὰ νέα μάλιστα μέσα ἐκπολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνει τὸ χωρίον, λαμπρὸν στάδιον ἐξελίξεως καὶ κατακτήσεως τῆς εὐζωΐας. Ἀρκεῖ μόνον νὰ συλλάβητε τὸ νόημα τῆς πραγματικῆς ζωῆς, τῆς ἐντίμου καὶ τῆς ἐντὸς τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν παραδόσεων, τῆς ζωῆς, ἥτις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ ἀγνά μας ἐθνικὰ ἤθιμα καὶ ὄχι ἐκείνης μὲ τοὺς ἐξωφρενισμούς, τοὺς πιθηκισμούς, τὴν ξενολατρείαν, τὰς φθοροποιοὺς ἰδέας καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κακά, ἅτινα συνήθως συναντῶνται εἰς τὰς πόλεις. Τὰ φαινόμενα ὄχι σπανίως ἀπατοῦν. Ἄλλα δεικνύουν καὶ ἄλλα εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα. Τὰ τῆς ζωῆς τῶν πόλεων δὲν εἶναι βεβαίως ὅλα ἀποβλητέα καὶ οἱ ἐν αὐτῇ κατοικοῦντες δὲν εἶναι χολερόβλητοι οὔτε ἀκολουθοῦν πάντες τὴν εὔκολον καὶ καταστρεπτικὴν ὁδόν. Ἔχει καὶ χαρίσματα πλεῖστα ὅσα. Καὶ ταῦτα τὰ χρήσιμα διὰ τὸν ὀρθὸν τρόπον ζωῆς δύνανται νὰ μεταφερθοῦν καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ χωρίου χωρὶς ζημίαν.

Ἓν ἀπὸ τὰ μέσα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκπολιτιστικῶν στοιχείων καὶ εἰσροῆς χρημάτων εἰς τὸ χωρίον εἶναι καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς ἰδέας, ἥτις φέρει εἰς ἐπικοινωνίαν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς τῶν πόλεων. Πρὸς τοῦτο, ὅμως, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ δημιουργηθοῦν αἱ κατάλληλοι συνθῆκαι· ἤτοι κατάλληλα ξενοδοχεῖα, καθαριότης, συγκέντρωσις ἀρχαίων νομισμάτων τοῦ τόπου, εἰδῶν κεραμικῆς κ.λ.π. εἰς κατάλληλον χῶρον, ἡ ἐπίδειξις τῶν πελασγικῶν τειχῶν, τοῦ πύργου, τῶν μοναστηρίων κ.λ.π.

Ὑπάρχουν, δηλαδή, πλεῖσται ὅσαι εὐκαιρίαι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς ἰδέας, ἀρκεῖ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου νὰ ἀσχοληθοῦν σοβαρῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἓν ἀκόμη στοιχεῖον διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ξένων εἰς τὸ χωρίον εἶναι καὶ ἡ ἀνεύρεσις ἐν αὐτῷ γνησίων εἰδῶν διατροφῆς δι' ἀγορᾶν καί, πρὸ παντός, ἂν ταῦτα διακρίνωνται διὰ τὴν πρωτοτυπίαν των. Ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ ἐφευρετικότης τῶν κατοίκων εἶναι λίαν ἀνεπτυγμέναι. Ἂς φροντίσουν νὰ ἐξεύρουν κάτι τὸ ἐξαιρετικόν, κάτι τὸ πρωτότυπον, κάτι τὸ Καστελλιώτικον. Τοῦτο δὲ δύναται νὰ εἶναι ὄχι μόνον εἶδος τροφίμων, ἀλλὰ καὶ ἔργον τέχνης κ.λ.π.

Ἂς εἶναι δὲ βέβαιοι, ὅτι πᾶσα πρωτότυπος ἐμφάνισις, μὲ συστηματικὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ βοηθήσωμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις, θὰ σᾶς κάμῃ εὐτυχεῖς καὶ τὸ χωρίον μας ξακουστὸν καὶ πλούσιον. Ἡ μοιρολατρεία, ἡ ὀνειροπόλησις, ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὴν πρόοδον καὶ ἡ τροφοδοσία τῆς φαντασίας μὲ φρυγανικὰς ἐλπίδας, ἐπιφέρουν τὴν χαύνωσιν, τὴν ὀπισθοδρόμησιν καὶ τὴν ἀποτυχίαν. Ἀντιθέτως, ἡ ἔρευνα, ἡ αἰσιοδοξία, ἡ προσπάθεια, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐπιμονὴ ὁδηγοῦν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ ἐμπνευσθῆτε ἀπὸ τὰ δεύτερα.

Ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας θὰ εὑρίσκωνται παρὰ τὸ πλευρόν σας εἰς ἑκάστην ὡραίαν, γόνιμον, ἠθικὴν καὶ ἀποδοτικὴν ἐκδήλωσίν σας.

Πλέον δὲ τούτου καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν μετέπειτα γενεῶν θὰ εἶναι αἰωνία διὰ πᾶν στεθερὸν θεμέλιον τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ χωρίου.

Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ χωρίου, δὲν πρέπει καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν πρὸς πᾶσαν ἄλλην κατεύθυνσιν. Ἐπιθυμία μας εἶναι τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῶν νέων καὶ τὸ εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΣ ΕΟΡΤΑΣΘΗ Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Πανηγυρικὰ γιορτάστηκε καὶ φέτος ἡ Ἐθνική μας ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου εἰς Καστέλλια.

Τὸ πρωὶ τελέστηκε ἡ δοξολογία καὶ ἐν συνεχείᾳ κατετέθησαν στέφανοι εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν Ἡρώων. Τοὺς στεφάνους κατέθεσαν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος ὁ πρόεδρος κ. Παν. Τσακνιᾶς, ἐκ μέρους τοῦ Γεωργικοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ ὁ πρόεδρος κ. Εὐστ. Μακρῆς καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σχολείου μαθητής.

Ἀκολούθως ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Κωνστ. Καρμίρης.

Ἀπαγγέλθηκαν ποιήματα, ἐψάλη ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος καὶ ἐχορεύθηκαν, μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ἐθνικοὶ χοροί.

Πολλοὶ μαθητὲς καὶ μαθήτριες εἶχαν φορέσει τὶς ἐθνικὲς ἐνδυμασίες.

Οἱ ὑπόλοιποι ἔφεραν ὁμοιόμορφη εἰδικὴ στολή, μὲ τὸ σῆμα τοῦ σχολείου στὸ πέτο.

Τὸ ἀπόγευμα δόθηκε ἀπὸ τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τοῦ Σχολείου θεατρικὴ παράσταση μὲ μεγάλη ἐπιτυχία.

Ἀπαγγέλθηκαν ποιήματα ἐθνικοῦ περιεχομένου, τραγουδήθηκαν πολλὰ δημοτικὰ τραγούδια καὶ παίχτηκαν τὰ ἔργα «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου», «Ἡ Μάννα τοῦ Πήλιου Γούσης» καὶ «Ὁ Σαμουήλ», ποὺ καταχειροκροτήθηκε.

Τὴ σχολικὴ παράσταση παρακολούθησε πλῆθος κόσμου καὶ ἡ αἴ-

☞ Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΠΑΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ

Ἐπληροφορήθημεν εὐχαρίστως, ὅτι οἱ συγχωριανοί μας διεσκέδασαν μὲ τὴν ψυχὴν των κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρεω. Τὸ κορύφωμα δὲ τῆς διασκεδάσεως ἀπετέλεσεν ἡ κοινὴ συνεστίασις κατὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν. Ἰδιαιτέρως χαίρομεν, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ δεῖγμα ψυχικῆς ὑγείας. Ἡ χαρὰ εἶναι τὸ ἄριστον φάρμακον κατὰ τοῦ κόπου.

Ἡ τέρψις, ἡ ἀναψυχὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις ἀποτελοῦν ἀνάγκην εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ὡς ὂν ὑλικὸν ὑφίσταται ἀπώλειαν δυνάμεων καὶ φθορὰν κατὰ τὴν ἐργασίαν.

Ἡ τέρψις φαιδρύνει καὶ ζωογονεῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἀναψυχὴ εἶναι τὸ δρόσισμα τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας κουρασμένου καὶ μαραμένου ἀνθρώπου. Ἐφ' ᾧ καὶ διασκεδάζετε, ἀλλὰ μὲ μέτρον. Πᾶσα τέρψις δὲν εἶναι πάντοτε κατάλληλος.

ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ

Ἡ πτῆλη τοῦ κυρίου ἄρθρου ἀνήκει βεβαίως εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου. Τοῦτο, ὅμως, δὲν σημαίνει, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ καὶ εἰς πάντα ἄλλον, ὅστις θὰ ἤθελε νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιωκομένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου σκοπῶν. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάντοτε, ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου δὲν θὰ ἀφίσταται τῆς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως χαρασσομένης γραμμῆς τῆς συμπνοίας καὶ ἀγάπης, τῆς προόδου καὶ ἀνατάσεως.

ΤΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ; ΤΙ;

Τὸ χωρίον μας ἔχει πολλὰ φυσικά, συγκοινωνιακὰ κ.ἄ. πλεονεκτήματα καὶ μὲ ὀλίγην προσπάθειαν τῶν κατοίκων δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ὡραῖον τουριστικὸν κέντρον.

Τὰ ἐκ τούτου ὀφέλη εἶναι μέγιστα. Τὸ πᾶν δύναται νὰ εὕρῃ τὸν ἀγοραστήν του. Οὕτω, οἱ καλοφαγάδες θὰ ἐπιδιώξουν νὰ προμηθευθοῦν τὸ ἀγνὸν βούτυρον καὶ τυρί, οἱ συλλέκται ἐνώρειον κέντημα ἢ ὅ,τι ἄλλο ὡραῖον κατασκεύασμα ἀπὸ ξύλον κ.λ.π. Ἐννοεῖται, ὅτι δι' ὅλα αὐτὰ προέχει ἡ καλὴ θέλησις τῶν κατοίκων καὶ ἡ ἀποβολὴ τῆς νοοτροπίας τοῦ «δὲν βαρυέσαι» ἢ «ποῦ θὰ τὸν ξαναδῶ» ἢ «ἄστα τὰ κουτουρνίθια». Οἱ ἐπισκέπται εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐξ ἴσου, ἂν μὴ περισσότερον, ξύπνοι.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

— Η ΛΑΜΠΡΗ —

Ὅσο κοντεύουν οἱ μέρες, τὸ μυαλὸ ὅλων μας μικρῶν — μεγάλων στριφογυρνάει γύρω ἀπ' τὸ χωριό μας, πηγαινοέρχεται, ρυθμίζει τὰ προκαταρκτικά, μετράει τοὺς χασάπηδες καὶ τοὺς προβαταράδους ποὺ διαθέτουν ἀρνιά, λογαριάζει τὶς παρέες, τοὺς λάκκους, τὸ ποιοὶ θὰ θύσουν «τὸ παρὼν», ποιοὶ λείπουν καὶ ποιοὶ λείπουν νιὰ πάντα. Τίνονται προσταφαιρέσεις, προϋπολογίζονται μεταφορικὰ μέσα, προβλέψεις, δαπάνες. Αὐτὰ γιὰ τοὺς πολὺ μεγάλους. Ὅλοι οἱ ἄλλοι λογαριάζουν τὴν ἴδια τὴ Λαμπρή. Λογαριάζουν τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια, τὸν Ἐπιτάφιο γιὰ τὶς παιδικὲς φωνὲς καὶ τὸν συναγωνισμό, ποιὸς θὰ τὸ πῇ δυνατώτερα. Ἐδῶ ἰσχύει ἡ καλιφωνία διὰ τῆς ἐντάσεως. Λογαριάζοιν τὴν Ἀνάσταση καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» μὲ κεῖνον τὸν ὀρμαγδὸ ἀπὸ τουφεκίδι, ἀπὸ μυρουδιὰ μπαρούτης, ἀπὸ βεγγαλικά, ἀπὸ μιὰ ἀτμόσφαιρα γιορτινή, Καστελλιώτικη. Τέλος λογαριάζουν τὴν ἴδια τὴν Λαμπρὴ μὲ τὰ κόκκινα ταύγά, μὲ τὴ θράκα, μὲ τὶς ψησταριές, μὲ τὰ κεράσματα, τὰ λιανοτράγουδα, τὶς εὐχές, ἀληθινὰ γκαρδιακές, βγαλμένες ἀπὸ ἀγαπημένα πρόσωπα. Λογαριάζουν τὴν συνάντηση στὴν Ἀγάπη, ποὺ ὅλοι λαμπροφορεμένοι χαιρετίζονται καὶ γιορτάζουν. Λογαριάζουν τοὺς χοροὺς ποὺ στήνονται στὸ «Γενικὸ» ποὺ μὲ τὴ σειρά τους γέροι καὶ νιοί, γυναῖκες καὶ ἄντρες προσφέρουν τὴ χαρά τους καὶ τὴν ἄλλη μέρα λογαριάζουν τὴν Δευτέρα τοῦ Πάσχα ποὺ γιορτάζει ὅλο τὸ χωριό, ποὺ θὰ βρέσουν τέσσαρες καμπάνες γιὰ τὴν Ἐκκλησιά, ποὺ οἱ ἀρραβωνιασμένες καὶ οἱ νιόπαντρες θἀνάψουν τὶς ἄσπρες λαμπάδες δῶρα τῶν ἀνδρῶν τους, ποὺ τέλος ὅλο τὸ χωριὸ ριγμένο στὸ κέφι θὰ ξεφαντώσῃ. Καὶ τὸ βράδυ ἡ συνέχεια στὰ καφενεῖα μὲ τὶς κομπανίες τὰ ὄργανα. Ὕστερα, τὴν ἄλλη μέρα στὸν Ἅϊ - Θανάση τὸν Λυκοραχίσιο ἡ τρίτη τῆς Λαμπρῆς κιαὐτὴ μὲ τὸ δικό της χρῶμα. Τὴν Παρασκευὴ στὴν Παναγία ἢ στὴν Πανάσαρη.

Ὅλοι λογαριάζουν ἐκείνη τὴ Λαμπρὴ τὴ δική μας μὲ τὶς ἐπισκέψεις στὰ σπίτια ποὺ θὰ προσφερθῇ ὁ κλασσικὸς μεζὲς γιὰ τὸ κρασὶ τὴν τρίτη τῆς Λαμπρῆς οἱ γαρδοῦμπες μὲ τὰ μαγκίσια. Ἂς μὴ μείνει κανένας. Ὅλοι ἂς μαζευτοῦμε ἀκόμα μιὰ φορὰ στὸ χωριό, ἐκεῖ ποὺ μᾶς περιμένει ἡ ἀληθινὴ Λαμπρή, ἡ γιορτὴ μας. Ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν. Θ.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

ΤΟ ΦΟΥΣΚΩΜΑ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ Γον

Τώρα τὴν ἄνοιξη, γιὰ τὸ φούντωμα τοῦ τριφυλλιοῦ καὶ τὸ ἄνθισμα τοῦ βάλσουρα καὶ τὸ ψώμωμα τῶν ρυθυθιῶν, λιχουδιὲς δηλαδὴ γιὰ τὰ ζωντανά, ποιὸς δὲν θυμᾶται τὸ πῶς τὸ πλήρωναν γιὰ τὸ φούσκωμα. Γίδες, προβατίνες, γελάδια, σὰν ἔκαναν καὶ παίρναν κοιλιὰ στὸ χλωρὸ τριφύλλι ἢ στὰ ρεβύθια ἢ —τὸ χειρότερο— σὰν δοκίμαζαν βλαστάρια ἀπὸ βελούρια, φούσκωναν τοῦ ψόφου. Πικρὲς εἶναι οἱ ἀναμνήσεις γιὰ τὶς ὑπαιτιότητες καὶ τιμωρίες αὐτῶν τῶν παιδικῶν παραπτωμάτων μας, ποὺ ξέσπαζαν σὲ βάρος τῶν ζωντανῶν τοῦ σπιτιοῦ.

Οἱ μεγάλοι ὅμως δὲν τὄχαναν. **Ἤξεραν τὸ φάρμακο.** Μὲ τὸ φούσκωμα ἄρχιζε ἡ δύσπνοια καὶ ἡ δυσκολία στὸ ἀναχάρασμα Τότε ἀμέσως γινόταν ἡ ἐπέμβαση. Μὲ τὸ ἀκονισμένο μαχαίρι, χαραζόταν τὸ χεῖλος τοῦ ζωντανοῦ καὶ τοῦ δίναν νὰ μασαλάει γουρσυνοτσάρουχο καὶ ἔτσι τοῦ περνοῦσε. Βέβαια, ἴσως τὸ χαράκωμα νὲ δημιουργοῦσε κάποια ἀντίδραση. Μὰ σίγουρα τὸ γουρσυνοτσάρουχο μέσα στὸ στόμα τοῦ ζώου τὸ ἀνάγκαζε νὰ κρατάει τὸ στόμα ἀνοιχτὸ καὶ νὰ παίρνη ἀέρα. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ κατήργησε πιὰ ἡ κτηνιατρικὴ καὶ τὰ λιγοστὰ τώρα ζῶα μπαίνουν στὶς κλινικές.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Ν° 3

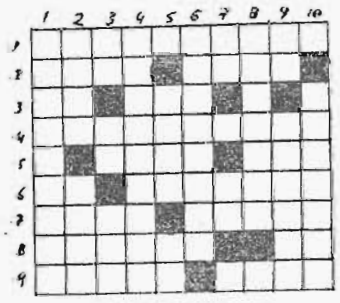

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ :

1) Θημίζεται γιὰ τὸ νερὸ της.
2) Εὔφλεκτη ὕλη — Χώρα τῆς Ν.Α. Ἀσίας.
3) Ἄρθρο — Ἂν τοῦ πρεσθέσης μιὰ ἀναφ. ἀντωνυμία... γίνεται καλοκάγαθος.
4) Τέτοιο χωριὸ εἶναι καὶ τὸ δικό μας (πληθ. δημοτ.).
5) Εἶναι ἐπικίνδυνο (ἀντιστρ.) — Νησί.
6) Ἀρχικὰ ὑπουργείου — Σκληρὸ χαρτί.
7) Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης (δοτ.) — Ὑπάρχει στὴν Ἑρμιο.
8) Ἔχει καὶ τὴν ἔννοια τοῦ ἄκομψος — Ἀρχικὰ ἀντιστ. ἄρχοντος.
9) Συνήθως ἀναδίδει ὀσμὴ — Εἶδος πλοιαρίου.

ΚΑΘΕΤΑ :

1) Γνωστὴ βουνοκορφὴ (γενική).
2) Κατ' εὐθεῖαν — Κόβεται κι' αὐτὸς (αἰτ. δημ.).
3) Ἂν παρεμβάλλης ἕνα «Ε», σὲ ταλαιπωροῦνε (ἀρχ.) — Ἀρχικὰ ὑπηρεσίας. — Ἀρχαῖος θεὸς (ἀντιστρ.).
4) Εἶναι καὶ τὸ **χωριό μας.**
5) Ἰταλικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα — Ἄρθρο (ἀντιστρ.).
7) Λουλούδια — Ἄρθρον.
8) Εἶναι πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν «Κοτρώνα».
9) Ὅμοια γράμματα — Στὴν Ἀθήνα ὑπάρχει καὶ ἡ Νέα... (αἰτιατ.).
10) Δημιούργημα τοῦ Μουσολίνι (αἰτ. δημ.).

Προσοχή, λοιπόν, καὶ φροντίσατε νὰ ἀνακαλύψητε κάτι τὸ πρωτότυπον διὰ τὴν κατανάλωσιν, κάτι τὸ ὁποῖον νὰ εὑρίσκεται μόνον εἰς Καστέλλιον καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὁποίου νὰ σπεύδουν ἀπὸ κάθε γωνίαν τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ τῆς γῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

Ὁ δοθεὶς χορὸς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου «Βασιλεὺς Μίνως», κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἦτο ἐπιτυχής.

Ὑπῆρξαν, βεβαίως, καὶ μικρὰ παράπονα, ὡς συμβαίνει εἰς τοιαύτας συγκεντρώσεις. Ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν ἐλάχιστα καὶ ἡ αἰτία προκλήσεώς των ξένη πρὸς τὰς προθέσεις μας. Δι' ὃ καὶ παρῆλθον ὡς ψίθυροι. Ἐκεῖνα, τὸ ὁποῖον πραγματικῶς μᾶς ἐλύπησεν, ἦτο ἡ ἀπουσία πολλῶν ἐγκρίτων Καστελλιωτῶν, λόγῳ βαρυτάτου πένθους. Συμμετέχομεν εἰς τὴν δικαιολογημένην λύπην καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸν Δημιουργὸν ὅπως χαρίζῃ εἰς αὐτοὺς πᾶσαν παρηγορίαν.

— ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ —

Νικόλαος Λευκαδίτης, Ἀταλάντη, δρχ. 100.

Πολύκαρπος Κυριαζῆς, Ἀταλάντη, δρχ. 100.

Ἰωάννης Ἠλ. Βέλλιος, Λαμία, δρχ. 100

Ἰωάννης Ζαγγανᾶς Καστέλλια δρχ. 100.

Παναγιώτης Δερμάνης Ἀθῆναι δρχ. 200.

Γεώργιος Κούσουλας Ἀμφίκλεια δρχ. 100.

Γεώργιος Στόφορος Λαμία δρχ. 100.

ΛΥΣΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ὁριζόντια:
1. ΜΗΝΟΣ — ΠΑΛΗΣ. 2) ΠΝΙΓΗΡΟΥ — ΜΑ. 3. ΚΑΚΙΑ — ΡΕΙ. 4. ΡΟΗ — ΑΜΝΑΣ. 5. ΟΧ — ΕΕ — ΠΑΝ. 6. ΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. 7. ΚΥΡΑ — ΚΑΕΝ. 8. ΟΣΙΑ — ΖΩΟΝ. 9. ΑΟ — ΝΑ. 10. ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ.

Κάθετα:
1. ΜΠΑΡΟΥΚΑ. 2. ΗΝΙΟΧΟΥ — ΤΑ. 3. ΝΙΚΗ — ΑΡΟ. 4. ΟΓΑ — ΑΛΑΣ. 5. ΑΚΗΣ — ΙΤΕ. 6. ΜΕΚΚΑ. 7. ΠΟΡΝΕΙΑ — ΑΛ. 8. Α.Υ.Ε.Α. — ΝΕΖΟΙ. 9. ΙΣΠΑΝΩ. 10. ΣΑΛΩΝ — ΝΑΚ.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ἔκδοσις :
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Διευθύνσεις :
Διευθύνεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.
Ὑπεύθυνος Συντάξεως :
Εὐάγγελος Π. Κωτσίκης.
Διαχείρισις - Ἐμβάσματα :
Γεώργιον Ν. Παπανικολάου.
Συνδρομαί :
Προαιρετικαὶ Εἰσφοραί.
Διαφημίσεις :
Πληρώνονται βάσει εἰδικοῦ τιμολογίου.
Τυπογραφεῖον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ»
Σωκράτους 6 - ΑΘΗΝΑΙ

Οἰκοδομικαὶ Ἐπιχειρήσεις
ΠΑΝΑΓ. ΔΕΡΜΑΝΗΣ
Τηλ. 860-757—628-376—626-903
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ (Στάδιο) ΚΥΨΕΛΗ
ΠΟΛΥΤ. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Ἡ κ. Εὐσταθία Στ. Μπάκα ἔτεκεν θῆλυ.

—Ἡ κ. Νίκη Ν. Λιάκου ἔτεκεν [illegible]

Ἀναχωρήσεις

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Ι. Σταματέλου τὴν 4.5.1967 ἀναχωροῦν διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην Β. Ἀμερικῆς.

Θάνατοι

— Τὴν 21ην Μαρτίου 1967 ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνταφιάσθη εἰς Καστέλλια ἡ σεπτὴ δεσποινὶς Μαγδαληνὴ σύζ. Ι. Λευκαδίτη, τὸ γένος Β. Καραπλῆ.

Τὰ «Κ.Ν.» ἐκφράζουν τὰ βαθύτατα συλλυπητήριά τους στὸν σύζυγο, τὰ παιδιά της καὶ τ' ἀδέλφια της.

—Τὸν περασμένο μῆνα ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐκηδεύθη εἰς Καστέλλια μετὰ μακροχρόνιον ἀσθένειαν ὁ σεβαστὸς συμπολίτης μας Ἀναστ. Τ. Λέζας.

Εἰς τὴν σύζυγόν του, τὰ παιδιά του καὶ τ' ἀδέλφια του εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

—Τὴν 7ην Ἀπριλίου ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ χωριό μας ἡ Αἰκατερίνη σύζυγος Ἠλ. Πλατινιᾶ' τὸ γένος Δ. Ζαγγανα.

Τὸν σύζυγον καὶ τὰ παιδιά της συλλυποῦμεθα θερμῶς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Προάχθη εἰς Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ὁ συμπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος Ἀντ. Κοτσίκης μέχρι τοῦδε Ἐπιθεωρητὴς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Καλαμπάκας.

*

Διωρίσθη ἐπιμελητὴς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ὁ συμπολίτης μας διδάκτωρ Οἰκονομολόγος κ. Νικ. Μιχ. Μοσχολιός.

Τὰ «Καστελλιώτικα Νέα» τοὺς συγχαίρουν.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Ὁ κ. Τάσος Π. Βέλλιος ἔλαβεν ἔπαινον εἰς ποιητικὸν διαγωνισμὸν τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

Ὁ κ. Τάσος Βέλλιος δημοσιεύει ποιήματά του μὲ τὸ ψευδώνυμον «Κυτίνιος Θεσπρωτεύς».

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Εἰς τὸν χορόν, ποὺ ἐδόθη εἰς Καστέλλια τὴν 11.3.67 ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων, εἰσεπράχθησαν : Ἀπὸ εἰσιτήρια ἔσοδα δρχ. 2.000. Ἀπὸ λαχειοφόρον ἀγορὰν ἔσοδα δρχ. 2.000, ἤτοι ἐν συνόλῳ δρχ. 4.000.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Διὰ τὴν γενικὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» Καστελλίων προσέφερον τὰ κάτωθι ποσά οἱ κ.κ.:

Χρῆστος Χαλατσᾶς δρχ. 100.

Ἰωάννης Γ. Κυριαζῆς δρχ. 500.

Γαρουφαλλιὰ σύζ. Πανουργιᾶ Μακρὴ δρχ. 300 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της.

Ὁ πεθερὸς τοῦ κ. Δούκα Γραβιᾶ δρχ. 100.

Γεώργιος Ἀντ. Σταματέλας δρχ. 2000.

Ἡ κ. Λούλα Ἀντωνοπούλου ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας δρχ. 200, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἀντιστρατήγου Ἀντωνίου Ἀντωνοπούλου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της ὑποστρατήγου ἰατροῦ Ἰωάννου Βέλλιου.

Εἰς προγενέστερον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφησαν ὡς συνδρομαὶ τῆς ἐφημερίδος μας

Ὁ κ. Δημ. Παπαστυλιανὸς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Μπαρούκας), εἰς μνήμην τῶν γονέων του καὶ τῆς ἀδελφῆς του, δρχ. 200.

ΑΠΟ ΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ἀξ. Κε Διευθυντά,

Τὸ Πωλητήριον Συμβόλαιον τοῦ Παναγιώτου Ὀγλοῦ Τρομάρα, τοῦ ὁποίου φωτοτυπία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 33)67 φύλλον τῆς ἐφημερίδος, μᾶς ἀποκαλύπτει, ὅτι τὸ ἔτος 1753:

Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα—ἡ μητέρα τῶν ἄλλων,—εὑρίσκετο εἰς Παρακμήν, εἶχον δὲ παρεισφρύσει καὶ βάρβαροι λέξεις, ὅπως Ὀγλοῦ Κακοβίστα, καὶ ἄλλαι.

Οἱ κατοικοῦντες τὴν περιοχὴν Ἕλληνες κατείχοντο ὑπὸ ἀγνώων ψυχικῶν αἰσθημάτων, «...πὲ τὸ ἴδιον του θέλημα...», «... τὸ πούλησα, ξεπούλησα...», «...ἔδωσα ὁμολογίαν μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια...» μᾶς διαβεβαιοῖ ὁ πωλητής. Μαρτυρῶ λένε οἱ μάρτυρες.

Τὰ υἱοθετηθέντα τοπωνύμια κατὰ τὴν Φραγκοκρατίαν, τῆς περιοχῆς ὅπως Κοκοβίτσα (ἡ σημερινὴ Καλοσκοπή), λέξις σύνθετος ἐκ τοῦ κακὸς καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Βίστα ὅπερ σημαίνει ὄψις, Βίγλα, παρατηρητήριον, Κοναλάκης, στενὴ δίοδος, κλπ. ὅτι αἱ ρευματιὲς τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Μόρνου καὶ τὸ σχηματιζόμενον στενὸν— ὁ Κανταλάκης,—διὰ τῶν ὄγκων τῆς Γκιώνας καὶ τοῦ Τυμφρηστοῦ, ἐχρησίμευον καὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν Δωριέων καὶ σήμερον, διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς Ἀνατολικῆς μετὰ τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Αἱ οἰκογένειαι Ζείνη, Σίμου, Χαμηλοῦ διατηροῦσι τὰ ἐπώνυμα καὶ σήμερον.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν Γεωργάκην Πετρόπουλον, οὗτος εἶναι ὁ πρόγονος τῶν Στοφοραίων καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ τὸν παρουσιάσω, διὰ τὴν ἱστορίαν.

Ὁ ἀπόγονος του, Κων)ντῖνος Πετρόπουλος, γίγας τὸ σῶμα, τὴν καρδιὰ καὶ τὴν τόλμην, τιμιώτατος καὶ ἀδέκαστος, ἀπελάμβανεν ἀπεριορίστου σεβασμοῦ τῶν κατοίκων ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Δωριέων καὶ Καλλιέων καὶ ἔχων ὡς ἀρχὴν ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρύπτεται τίποτε ἐπανελάμβανε, συχνά, «ὅλα πρέπει νὰ βγαίνουν στὸ φόρος», ἐξελέγη Δήμαρχος Δωριέων μὲ ἔδραν τὰ Καστέλλια. Κατὰ τὴν θητείαν του, ἀφίχθη στὸ χωριὸ τὸ ἀτόσπασμα καταδιώξεως τῶν ληστοφυγοδίκων καὶ ἐστάθμευσεν εἰς τὸ πανδοχεῖον. Ὁ Διοικητής, διέταξε ἕναν τῶν ἀνδρῶν του νὰ εἰδοποιήση τὸν Δήμαρχον νὰ προσέλθη πρὸς συνάντησίν του, ἵνα ὁρίση καταλύματα, ἀλλὰ ὁ Δήμαρχος ἀπήντησεν ὅτι θὰ τὸν δεχθῆ στὸ Γραφεῖον του. Ὁ ἀποσπασματάρχης τὸ ἐθεώρησε μειωτικὸν καὶ διέταξεν πέντε τῶν ἀνδρῶν του νὰ προσάγουν τὸν Δήμαρχον διὰ τῆς βίας.

Ὅταν ἀπῆλθον οἱ ἄνδρες, ὁ καταστηματάρχης ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀποσπασματάρχου, περὶ τῶν προτερημάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς σκληρότητος τοῦ Δημάρχου. «Μὴν τὰ βάζῃς, Καπετάνιε, μὲ τὸν Δήμαρχο. Ξέρετε πῶς τὸν λένε; Μὰ Πετρόπουλο, ἔσπευσε ν' ἀπαντήση ἀποσπασματάρχης. Ναί, Καπετάνιε ἀλλὰ ἐπειδὴ μᾶς ξεροκοπανάει ὅτι «ὅλα πρέπει νὰ βγαίνουν στὸ φόρος», τὸν φωνάζουμε ΣΤΟΦΟΡΟ καὶ τοῦ ἀξίζει. Προσέξτε εἶναι καλὸς ἀλλὰ καὶ πεισματάρης, μπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ φόνο στὸ δίκηό του.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπέστρεψαν οἱ ἄνδρες καὶ ἀνέφερον ὅτι ὁ Δήμαρχος εἶναι ταμπουρωμένος στὸ Δημαρχεῖο καὶ τοὺς ἠπείλησε νὰ μὴ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ
Η ΤΑΝΑΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΤΕΛΗ

Ποιὸς παληὸς ἀπ' τὸ Καστέλλι
δὲν θυμᾶται τὸν Καντέλη;
(φτωχαδέλη — μουφλουζέλη)
ἀπὸ χρόνια πεθαμένο.
σχωρεμένο — ξεχασμένο.
Εἶχε μιὰ ἀνοιχτὴ καρδιὰ
καὶ νιὰ θράκα φαμελιὰ
δέκα-δώδεκα παιδιὰ
σερνικὰ καὶ θηλυκά.
τόσα στόματα νὰ θρέψει
νάβγη πέρα καὶ ν' ἀντέξη
νὰ προκόψη νὰ τελέψη.
πῶς ὁ νοῦς νὰ μὴ σαλέψη;
Τίμιος ὅσο δὲν παίρνει
μὲ τὴ φτώχεια του νὰ σέρνη,
ἔβριζε τοὺς παραλῆδες
δὲν τὰ θέλω τὰ λεπτά σας»
«Καταβόθρες καὶ ντελῆδες
στὰ παιδά του — τὰ καλά του
ἔβριζε: «Τὴ γενεά σας»
«τὶ σᾶς λείπει τὸ ψωμί σας
τὸ τυρί σας, τὸ κρασί σας;».
Σ' ὅλους ἔδινε ὅ,τι εἶχε
ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε
σ' ὅλους νὰ γλυκομιλήση
δὲν τὸν εἶχανε ἀφίσει
Ἁγιοργιῶτες καὶ Χλωμίσιοι
γιὰ ν' ἁγιάση, νὰ σοιλήση
μοῦθο τοὔειχανε κοιλήσει :
«Καντέλ', Καντέλ'
τὰ γρούνια μέσ' τ' ἀμπέλ'
ὅσο νὰ πάη ὁ Καντέλ'ς
τὰ σκότωσε ὁ Φαμέλ'ς».
Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό,
— πόσα χρόνια στὸ σωρὸ —
γύρεψε μιανοῦ τανάλια
γείτονα — μὲ παρακάλια
ποὔειχε ἰδῆ ἀπὸ παληὰ
καὶ τὸν ἤξερε πὼς ἔχει,
κεῖνος τοὔειπε πὼς δὲν ἔχει,
τὴν ἐχάσαν τὰ παιδιά.
Τότε πείσμωσε ὁ Καντέλης :
— Πές μου κάλλιο πὼς δὲ θέλεις.
Πείσμωσε γιὰ τὰ καλὰ
κίνησε νὰ πάη νὰ πάρη
καὶ ρωτάει στὰ μαγαζιά :
— Ποῦ νὰ γίνεται παζάρι ;
— Στὴν Ὑπάτη, τοὔειπαν ἄλλοι.
Μὲ τὰ πόδια καὶ μὲ διὰ
δέκα ὧρες μακρυά,
δὲν τὸ σχώραε τέτοιο χάλι,
κίνησε νὰ πάη νὰ πάρη.
Πῆγε κι' ἦρθε ὡς τὸ ταχιά,
πῆγε κι' ἦρθε σὰν ξεφτέρι
μὲ τανάλια μέσ' τὸ χέρι,
τέτοια φόρα ποὺ τὴν εἶχε
καὶ στὴ φράχτη του τὴν μπήχνει
καὶ τοῦ γείτονα τὴ δείχνει,
πὼς ἀνάγκη δὲν τὸν εἶχε.

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ κ. ΚΩΝ. ΚΑΡΜΙΡΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

θουσα τῆς παλιᾶς 'Αγροτολέσχης εἶχε ἀσφυκτικὰ γεμίσει.

Τὸ βράδυ ἔγιναν λαμπαδηδρομίες καὶ στὶς πλαγιὲς ἄναψαν ρετσινοφωτιὲς τὰ παιδά, συνεχίζοντας τὴν ὄμορφη παράδοση, θυμίζοντας τὸ σύνθημα τῶν Φιλικῶν» «Ἀπὸ βουνοκορφὴ σὲ βουνοκορφὴ στὰ χρόνια τοῦ ξεσηκήμοῦ».

Περνοῦν τά χρόνα, διαβαίνουν οἱ καιροὶ καὶ πάντοτε μὲ κάποια ἀδημονία θὰ περιμένωμεν τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἡμέρας αὐτῆς, διότι πιστεύομεν ὡς Χριστιανοὶ καὶ ὡς Ἕλληνες ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτὴ κατέχει μιὰ ξεχωριστὴ θέση ἀνάμεσα στὶς ἄλλες ἡμέρες τοῦ χρόνου καὶ εἶναι πιὸ μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς ἄλλες, ὄχι βεβαίως σὲ χρόνο ἀλλὰ σὲ περιεχόμενο.

Περιεχόμενο θρησκευτικὸ, περιεχόμενο ἐθνικό. Γιορτάζει σήμερον ἡ θρησκεία μας τὸ μέγα θρησκευτικὸν γεγονὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Γιορτάζει τὸ Ἔθνος τὸ μέγα Ἱστορικὸν γεγονὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Σὰν σήμερα, ὁ προαιώνιος πόθος τοῦ λυτρωμοῦ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς κακίας, βρίσκει τὴν πλήρωσί του, κάτω ἀπὸ τὴ θεία ἐπαγγελία.

'Αλλὰ καὶ σὰν σήμερα οἱ θρῦλοι καὶ αἱ παραδόσεις ἑνὸς ἀδικημένου λαοῦ, πῆραν σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ τῶν ταπεινῶν σκλάβων τὰ παρήγορα ὄνειρα, ἔγιναν γλυκειὰ πραγματικότης.

Σήμερα γιορτάζει ἡ Πατρίδα μας, γιορτάζει ἡ Ἑλλάς. Γιορτάζει τὸ Ἔθνος ἐκεῖνο, ποὺ ἐπὶ 3 000 ἔτη, κρατάει δικαιωματικὰ τὰ σκῆπτρα τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ὑπεροχῆς. Γιορτάζει τὸ ἔθνος ποὺ πάντα γνώρισε τὸ θρίαμβο, καὶ στὶς τραγικὲς του πτώσεις καὶ στὶς μεγαλειώδεις ἀνατάσεις του, καὶ στοῦ πολέμου τὴν ἀντάρα, καὶ στῆς εἰρήνης τὴ γαλήνη.

Τὸ ἔθνος, ποὺ στὶς μεγάλες καὶ κρίσιμες στιγμὲς τῆς ἀνθρωπότητος, ἐστάθηκεν ὁ φύλαξ ἄγγελός της.

Γιορτάζομε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες σήμερα, ποὺ πάντα φαίνεται εἴμαστε προωρισμένοι ἀπὸ τὸ Θεό, νὰ φυλᾶμε Θερμοπύλες.

Κι' οἱ Θερμοπύλες, δὲν φυλάγονται μὲ δειλὲς ἀποφάσεις τοῦ ψυχροῦ ὑπολογισμοῦ, ἀλλὰ μὲ ὁρμητικὰ ξεσπάσματα τῆς καρδιᾶς και καὶ μὲ τὶς θυελλώδεις παρορμήσεις, ἑνὸς παράφρονος ἀλλὰ μεγαλειώδους ἐνθουσιασμοῦ, ποὺ προκαλεῖ καί τὸ δέος καὶ τὴν κατάπληξι.

Σὲ μᾶς χρωστάει ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, τὴν Ἰδέα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ πολιτισμό της. Γιατὶ ἡ φυλὴ ἡ δική μας, πολέμησε καὶ κατασύντριψε τὰς μυριάδας τῶν Περσῶν, καὶ δοξάστηκε στὶς Θερμοπύλες, στὸ Μαραθῶνα, στὶς Πλαταιές, στὴ Σαλαμῖνα. Ἡ φυλὴ ἡ δική μας γέννησε ἕναν Περικλῆ, ὁ ὁποῖος ἔφτασε τὸν πολιτισμὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης, ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμη χιλιάδες περιηγηταί, κι' ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἔρχονται νὰ τὸν θαυμάσουν.

Ἕλληνας ἦταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὁ μέγας αὐτὸς ἀναμορφωτὴς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ ὁποῖος ἔστησε τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Βαβυλῶνος τῶν Σούσων καὶ μέχρι τῶν ποταμῶν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου.

Εἴμαστε ἐμεῖς ἀπόγονοι τοῦ τελευταίου αὐτοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἔλαμψεν εἰς τὸ στερέωμα ἐπὶ 1 000 ἔτη, καὶ ἡ ὁποία σ' ὅλο τὸ διάστημα, δὲν ἔπαυσε νὰ πολεμᾶ μ' ὅλους τοὺς βαρβάρους ἐπιδρομεῖς, προφυλάσσοντας ἔτσι τὴ Δύσι, καὶ ἀφήνοντάς την ἥσυχη νὰ προοδεύη καὶ νὰ ἐκπολιτίζεται.

Κι εἶναι πολὺ βαρὺ τὸ ὄνομα αὐτὸ ποὺ φέρνομε, ὅπως ἔλεγε πρὸ ἐτῶν ἕνας Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας μας, καὶ δὲν ξεύρομε τὶ θὰ γινότον ὁ κόσμος, ἂν δὲν ὑπῆρχεν Ἑλλὰς, φωνάζει στὸ ξεχείλισμα τοῦ θαυμασμοῦ του, ἕνας ξένος ποιητὴς (ὁ Μύλλερ) Καὶ μ' ὅλα ταῦτα. Καταδικαστήκαμεν κάποτε ἐμεῖς μιὰ μαύρη, μιὰ σκοτεινιασμένη ἡμέρα (29 Μαΐου 1453), νὰ γίνωμεν σκλάβοι, ἑνὸς βαρβάρου καὶ ἀπολιτίστου λαοῦ, ἀφοῦ ἔπεσε μαχόμενος εἰς τὴν πύλην τοῦ Ἀνδριανοῦ κα ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος. Ἔπεσεν μαχόμενος ὁ Αὐτοκράτωρ, διδάξας εἰς ἡμᾶς μὲ τὸ παράδειγμά του αὐτό, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ξέρομε νὰ ζοῦμε μὲ τιμή, καὶ ξέρομε ἀκόμη νὰ πεθαίνωμε δοξασμένοι εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς.

Ἔπεσε ὁ Βασιλιάς μας, ἔπεσε ἡ πόλις, καὶ μαζί μ' αὐτοὺς ἔπεσε ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς. Καὶ πιστεύτηκε τότε, πὼς ἡ μητέρα τοῦ πολιτισμοῦ, ρακένδυτος καὶ ματωμένη θὰ χανόταν, μέσα ες τὸν σωρὸν τῆς στάχτης καὶ τῶν ἐρειπίων, ποὺ μετεβλήθη ἡ δοξασμένη πόλις, ἀπὸ τὸν ἄγριον κατακτητήν.

Καταστροφὴ καὶ ἐρήμωσις, ἐσκέπασαν τότε, κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἐκκλησίες, ἔγιναν τζαμιά. Αἱ εἰκόνες τῶν Ἁγίων ἐποδοπατήθησαν. Τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τῆς δόξης ἐρειπώθησαν. Τὰ χωράφια ἐχερσώθησαν καὶ τὰ Σχολεῖα ἔκλεισαν.

Πίστευε ὁ κατακτητής, πὼς μὲ τὶς σφαγές μὲ τὸ παιδομάζωμα, μὲ τοὺς κεφαλικοὺς φόρους καί μὲ τὴν ἀγραμματωσύνη, θὰ κατάφερνε νὰ ὑποδουλώση καὶ ψυχικὰ τὸ Λαὸ καὶ νὰ τοῦ θεριζώση μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή του, κάθε ἐλπίδα γιά ξεσηκωμό.

Νύχτες ἀξημέρωτες, αἰῶνες ὁλόκληροι, σκέπαζαν μὲ τὰ βαρειὰ δεσμά τους τὴ σκλαβωμένη γῆ.

Καὶ ἡ Ἑλλάδα γέμιζε ἀπὸ τὸ ἡρωικὸ αἷμα τῶν δοξασμένων παιδιῶν της, ποὺ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἔκαναν τὴν ἀπόπειραν νὰ ἀνατινάξουν τὸν ζυγόν, καὶ τὴ στάχτη τῶν καιμμένων χωριῶν της. Γιατὶ μπορεῖ νὰ χάσαμε τὴν ἐλευθερία μὰ δὲν χάσαμε ὅμως ποτὲ τὴν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας.

Κάθε ραχούλα ἔγινε καραούλι Κάθε βράχος κι' ἕνα τοιμπούρι, κάθε βρυσούλα κι' ἕνα κλέφτικο λημέρι.

Σὲ κάθε πέτρα, σὲ κάθε χόρτο, σὲ κάθε βουνό, σὲ κάθε κάμπο σὲ κάθε θάλασσα, ἦταν κρυμμένο τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Κι' ἐκεῖ σ' ὅλα αὐτά, ἀπὸ κοντὰ ὁ παπᾶς κι' ὁ δάσκαλος, θερεύουν τὴν ἀποσταμένη ἐλπίδα, βραχνὰ μὲ λόγια μαγικά.

Κι' ἔτσι σιγὰ-σιγὰ τὸ αἷμα ποὺ χανόταν καὶ ἡ στάχτη, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, χρόνο μὲ τὸ χρόνο πλημμύριζε, ὥσπου ἦρθε ὁ καιρὸς ποὺ σὰν ἀσυγκράτητο ποτάμι ξεχείλισε κι' ἔσπασε τὰ δεσμὰ τῆς πολύχρονης σκλαβιᾶς. Τὸ δάκρυ τῆς Ἑλλάδος, ἔγινε θάλασσα πλατειά, τὸ κῦμα τῆς ὁποίας σέρνοντας ἕνα σύννεφο ψυχές μαζί του, ἔσκαφτε μέρα καὶ νύχτα, ἐδάγκασε καὶ ἔτρωγε τὰ θεμέλια τοῦ βράχου, τοῦ κατακτητοῦ, ὥσπου μιὰ μέρα, ἔγινε γίγαντας καὶ ἐκαταπόνησε τὸ κούφιο του κορμὶ καὶ εἰς τὴ θέσιν του, ἀπέμενε τὸ κῦμα, ποὺ παίζει γαλανόλευκο, ἐπάνω ἀπὸ τὸ μνῆμα κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ποιητοῦ μας Βαλαωρίτη.

Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔθρεψαν καὶ τὰ δυνάμωσαν οἱ θρῦλοι αἱ παραδόσεις καὶ τὰ Δημοτικά μας τραγούδια.

(Συνεχίζεται)

Μαθητὲς καὶ μαθήτριες μὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίες

πλησιάσουν προτείνων τὸ ὅπλον του.

Ὁ ἀποσπασματάρχης, παρέλαβε τὸ ἀπόσπασμα καὶ κατευθύνθη πρὸς τὸ Δημαρχεῖον. Ὁ καταστηματάρχης τοῦ ἐπανέλαβε, «Πρόσεξε Καπετάνιο! Πρόσεξε.

Ὅταν ἐπλησίασεν, ὁ Δήμαρχος διέταξεν νὰ μὴ προχωρήσουν. «Ἂν εἶσθε ἀπόσπασμα ἀσφαλείας, εἶπεν, ὁ Διοικητὴς νὰ ἀφοπλισθῆ καὶ νὰ προσέλθῃ μόνος του, ἂν ὄχι θὰ πυροβολήσω κατὰ λῃστοσυμμορειτῶν». Ὁ ἀποσπασματάρχης τότε καὶ μόνον ἀντελήφθη ὅτι ἐξετέθη καὶ ἀφοπλισθεὶς ὕψωσε τὰ χέρια του καὶ προχώρησε μόνος. Ὁ Δήμαρχος, βεβαιωθεὶς καὶ ἱκανοποιηθείς, ἐφώναξε, ἀρκετά, ἀρκετά, πάρε καπετάνιε καὶ τὸ ὅπλο σου καὶ ἔλα.

Ὅταν εἰσῆλθεν, εἰς τὸ Γραφεῖον ἀποσπασματάρχης εἶπε: «Πόσο δίκηο εἶχεν ὁ καταστηματάρχης, ὅταν μοῦ εἶπε πὼς ἔχω νὰ κάμω μὲ τὸν Στοφόρο». Οἱ δυό τους ἐνηγκαλίσθησαν καὶ ἔκτοτε ἔγιναν ἀχώριστοι φίλοι.

Τὰ γεγονότα ἔγιναν γνωστὰ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας, οἱ ὁποῖοι ἱκανοποιήθησαν καὶ ὑπερηφανεύοντο γιὰ τὸν Δήμαρχό των καὶ ἀπὸ Πετρόπουλος μετωνομάσθη ΣΤΟΦΟΡΟΣ, πρᾶγμα εὐκολώτατον τοὺς χρόνους ἐκείνους.

Μετὰ τιμῆς

Γ. Β. ΚΥΤΙΝΙΟΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥ ΧΙΑ ΓΙΟΡΤΑΣΘΗΚΕ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒ ΑΛΙ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΒΑΒΗ

Ἀργὰ τὸ Σάββατο τὸ βράδυ φθάσαμε στὸ χωριὸ μ' ἐκείνη τὴ λαχτάρα ποὺ μᾶς συντροφεύει τέτοιες ὧρες νὰ δοῦμε τὰ σπίτια μας. Πέσαμε πάνω στὴν πίττα. Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Κ. Καρμίρης καὶ ἡ σχολικὴ ἐφορεία ἔδιναν χορὸ στὸ καφενεῖο Γ. Παπαϊωάννου καὶ τὰ ἔσοδα πήγαιναν γιὰ βελτίωση τοῦ μαθητικοῦ συσσιτίου. Γέμισε τὸ καφενεῖο ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Κέφι, χορός, γλέντι, μεζὲς καὶ μπύρα, ὑπῆρξαν ἄφθονα. Ἡ λαχειοφόρος ἀγορὰ μὲ πολλὰ καὶ καλὰ δῶρα. Ἡ γιορτὴ κράτησε μέχρι τὶς πρωϊνὲς ὧρες κι' ἄφησε καλὲς ἐντυπώσεις. Ἀξίζει ἕνα εὖγε σ' αὐτοὺς ποὺ μόχθησαν γιὰ τὴν παρουσίασή της.

Κυριακὴ πρωΐ, μετὰ τὴν ἐκκλησία, ἡ ὀρχήστρα στήθηκε στὸ καθιερωμένο πλέον σημεῖο, τὰ μεγάφωνα ἄνοιξαν, ἀλλὰ χορὸς ποῦ ν' ἀνοίξῃ!... Φαίνεται πὼς τὸ ἔχει τὸ αἷμα μας. Ἀφοῦ μᾶς ἀρέσει ὁ χορός, τὸ γλέντι, ἡ διασκέδαση, ἀφοῦ μποροῦμε νὰ τ' ἀπολαύσουμε, δὲν μπαίνουμε σὲ αὐθορμητισμούς. Ἐγωϊσμός; Εἶναι βαρειὰ ἡ λέξη, ἀλλὰ ἴσως δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' τὴν πραγματικότητα καὶ στὸ κάτω - κάτω Ἀπόκρηες εἶναι, ἂς σύρουμε τὰ ἐξ ομάξης, γιὰ νὰ βάλουμε μυαλό.

Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἰσχύουν γιὰ τοὺς γέροντες. Ἐξακολουθοῦν νὰ μᾶς φορᾶνε γυαλιὰ καὶ νὰ εἶναι, δόξα τῷ Θεῷ, κοτσονᾶτοι καὶ μερακλῆδες. Αὐτοὶ ἄνοιξαν τὸ χορὸ τὸ πρωΐ τῆς Κυριακῆς. Τοὺς ἀναφέρω γιὰ νὰ τοὺς μάθετε καὶ νὰ σκέπτεσθε πάντα πὼς μποροῦν νὰ μᾶς ξαναντροπιάσουν. Εἶναι οἱ Κατζάκος, Παπαδογιώργης, Μπαζανογιώργης, Κουτρουμποθανάσης, Κωστονικος καὶ Κουρελαλέξης. Ἡ γίνη παρέα ποὺ χόρεψε καὶ χόρεψε λεβέντικα!.

Ὁ Παππα - Χαράλαμπος μᾶς εἶπε πὼς εἶναι καιρὸς νὰ κρατήσουμε τὰ ἔθιμα καὶ ὅτι τὴν Καθαρὴ Δευτέρα τὸ μεσημέρι ἡ ἐκκλησία θὰ παρέθετε γεῦμα φασουλάδας, παρὰ τὸ πενιχρό της εἰσόδημα.

Τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα ἄνοιξε ὁ χορὸς καί, πρᾶγμα παράξενο, χόρεψαν καὶ οἱ παρευρεθέντες ξενητεμένοι νεαροί μας. Οἱ μασκαράδες ἔκαναν ἐμφάνιση ἀπὸ δύο κατευθύνσεις: Ἀπ' τὸν Ἅη - Γιώργη (ὁ μόνος ἄλλωστε ποὺ ξεντροπιάζει τοὺς Πιπεριώτες στὸ θέμα τῆς μασκαράτας) καὶ ἀπὸ τὰ Λυκόρραχα. Μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἔγινε καλὸ γλέντι, ἂν καὶ μποροῦσε νὰ γίνη πιὸ αὐθόρμητο καὶ μὲ λιγώτερη γραβάντα.

Τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ ἄναψε τὸ χωριό. Στοῦ Κολύρη τὸ καφενεῖο τὰ ὄργανα. Λίγος χορός, ἀλλὰ κεφᾶτος. Καὶ οἱ γέροι πάλι στὸ προσκήνιο. Ὁ Λέκκος, ὁ Κολοβάτας καί, κρατηθῆτε καλὰ νὰ τ' ἀκούσετε, ὁ Λάπρο - Κάτζος. Μπροστὰ πήγαινε ἡ μαγκούρα του, πίσω αὐτὸς καὶ χόρεψε τὸν μπεράτη, τὴν καραγκοῦνα καὶ κανα - δυὸ ἄλλα, ποὺ δὲν τὰ θυμᾶμαι. Χειροκροτήθηκε ἀπ' τὴν καρδιά μας. Σιγὰ - σιγὰ διαλυθήκαμε ἀπ' τὸ καφενεῖο. Πήγαμε γιὰ ν' ἀποκρέψουμε. Τὸ χωριὸ ἔλαμπε. Γειτονιὲς - γειτονιὲς μαζεμένες σ' ἕνα σπίτι γλεντοῦσαν καὶ γλεντοῦσαν καλά. Ἀργότερα σηκώθηκε τὸ χωριὸ στὸ πόδι. Μασκαράδες γυρνοῦσαν, χόρευαν, τραγουδοῦσαν τ' ἀποκρηάτικα τραγούδια.

Δευτέρα πρωΐ στεριώθηκε ἡ Γκαμήλα στὸν Ἅη Γιώργη. Μασκαράδες ὅλες οἱ γυναῖκες ἀπ' ὅλο τὸ χωριό. Χορὸς στὴν ἐκκλησία καὶ φασουλάδα τὸ μεσημέρι. Ἔφθασε κι' ἡ Γκαμήλα. Πανζουρλισμὸς καὶ γλέντι. Τὸ ἀπόγευμα ἐπιστράτευση ὅλων τῶν ὀχημάτων τοῦ χωριοῦ, τρακτέρ, φορτηγά, λεωφορεῖα, δίκυκλα καὶ περιοδεία σ' ὅλα τὰ γύρω χωριά. Ἀλλὰ τότε ὁ ἀνταποκριτὴς ἔπρεπε νὰ φύγῃ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς πῇ περισσότερα γιὰ τὴν περιοδεία. Καὶ τοῦ χρόνου, λοιπόν, καὶ πιὸ καλά.

ΟΛΟΙ
ΤΟ ΠΑΣΧΑ
ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΣΗΜΕΙΩΣΕ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 'ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ,

Μεγάλη καὶ πρωτοφανὴ ἐπιτυχία σημείωσε ἡ ἐφετεινὴ χαρτοσπερίδα τοῦ Συλλόγου μας, ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸ βράδυ τῆς 23ης Μαρτίου στὶς πολυτελεῖς αἴθουσες τοῦ Ξενοδοχείου ΚΙΝΓΚ ΜΙΝΩΣ.

Ἀληθινὰ ἦταν μιὰ σπάνια ὁραδυά, ποὺ τὴ χάρηκαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ συμπολῖτες μας καὶ οἱ φίλοι τους.

Τὸ γλέντι συντηλούσης καὶ τῆς ὀρχήστρας ΛΟΥΚΑΣ, κράτησε μέχρι τὶς πρωινὲς ὧρες, ὅπου χορεύτηκε ἀπὸ τσάμικος μέχρι σέϊκ καὶ μποστέλλα

Τὸ χορὸ ἄνοιξε στὴν ἀφετὴ μὲ ἱλεβέντικο τσάμικο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας, ποὺ καταχειροκροτήθηκε.

Τὸ χορὸ ἐτίμησαν οἱ πρώην ὑπουργοὶ κ. κ. Κ. Μανιαδάκης καὶ Δ. Θανόπουλος, ὁ Δημ. Σύμβουλος κ. Νίτσος, ὁ βουλευτὴς Φωκίδος κ. Ἀθ. Γκελεστάθης, οἱ πολιτευταὶ κ. Κ. Λιδωρίκης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Εὐστάθιος Ἀλεξανδρῆς μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς κουνιάδας του Ἔντας Σακελλιαρίου, Λυρικῆς Ὑψιφώνου τῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου, ὁ κ. Κ. Θάνος, ὁ κ. Δ. Χλωρός, ὁ κ. Σ Παπαδάκης, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Φθιωτιδοφωκὶς» κ. Ἠλίας Ἀσημακόπουλος.

Ἀπ' τοὺς Καστελλιώτες καὶ τοὺς φίλους τους διακρίναμε: τὸν στρατηγὸν καὶ τὴν κ. Παν. Βέλλιου, τὸν Εἰσαγγελέα καὶ τὴν κ Ἰωάν. Κυριαζῆ, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὴν κ. Ἠλ. Βέλλιου, τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὴν κ. Ζαχ. Κωτσίκη, τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὴν κ. Ἀσημ. Μακρῆ, τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὴν κ. Ν. Μοσχολιοῦ, τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν κ. Ἀθαν. Κάντζου, τὸν κ καὶ τὴν κ. Μιλτ. Ρωτοῦς, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Χρ Χαλατσᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωρ. Ν. Παπανικολάου τὸν Ἀντισμήναρχον καὶ τὴν κ. Ἀλεξ Παπανικολάου, τὸν ταγματάρχην Ἰατρὸν κ. Μεν. Τσάκαλον μετὰ τῆς μνηστῆς του, τοὺς ταγματάρχας κ. κ. Ἀθαν. καὶ Εὐθ. Παπανικολάου μετὰ τῶν συζύγων των, τὸν ταγματάρχην καὶ τὴν κ Κων. Κοτσίκη, τὸν λοχαγὸν καὶ τὴν κ. Ἄδωνι Γερολύμου, τὸν ὑπίατρον κ. Γεώργιον Αὐγερίου, τὸν ὑποσμηναγὸν καὶ τὴν κ. Εὐθ. Τσακάλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀλεξ Ἀποστολοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στεφ. Ἀποστολοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐθ. Καψῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στεφ. Κουλούρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀντ. Ἀναστασιάδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωρ. Σταματέλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παναγιώτου Σταματέλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάν. Π. Παπανικολάου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωργ. Π. Παπανικολάου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάν. Ν. Παπανικολάου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐθ. Σταθοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δημ. Γκαπαευθυμίου, τὸν κ. Ἀθαν. Χρόνην, τὸν κ. καὶ τὴν κ Θρ. Παπαγεωργίου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάν. Παπαγεωργίου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Λάμπρου Ἀποστολοπούλου, τὸν κ Σταματέπουλον, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀθ. Ἀποστολοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάν. Τσακρῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀθ. Καλλιαμαρᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παν. Ἐλευθερίου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀνδρ. Κ. Τσακάλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Νικ. Τσακάλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Χαραλ. Κοτσίκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Πολυκ. Κοτσίκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀγγ. Μακρῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Νικ. Μακρῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δαυῒδ.

Τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παν. Δερμιάνη τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀντ. Ὠκεανοῦ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἐπισκόπου, τὸν κ. Δημ. Στεργιόπουλον μετὰ τῆς μνηστῆς του, τὸν κ. Ἰωάν. Κ. Κυριαζῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Τάκη Κωπούλα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δημ. Ψύχα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δημ. Νικολακοπούλου, τὸν κ. Ἰωάννην Σεγδίτσαν μετὰ τῶν θυγατέρων του καὶ τοῦ γαμπροῦ του, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐαγ. Στεργιοπούλου, τὸν κ. Ἠλ. Ι. Ζεῖνην., τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάν. Ζεῖνη, τὴν κ. Ἰουλ. Κοκκίνου, τὸν κ. Ἀθαν. Μπούγαν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παν. Πριοβιᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάν. Π Μοσχολιοῦ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἠλ. Παυλάκου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στυλ. Γλαυκίδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δημητρίου Χαλατσᾶ

Τὶς δίδες Μαίρη Χαλατσᾶ, Γεωργία Κωτσίκη, Βούλα Χρόνη, Μαίρη Αὐγερίου, τὶς ἀδελφὲς Δ. Παπαστυλιανοῦ, Δήμητρα Καψῆ, Λιλὴ Κούσουλα, Εὐαγγελία Κυριαζῆ, Μάγδα Γιάτσου, Μαίρη Ἀποστολοπούλου, Νούλα Ρωτοῦς, τὴ δ. Δ Παπαευθυμίου, τὶς ἀδελφὲς Ξύθ. Σταθοπούλου, Ἀφροδ. Μάρη, Σπυρ Μάρη, Ρίτα Βαμβακούση, Μαίρη Ρεντούμη.

Τοὺς κυρίους Χαράλ. Ζ. Κωτσίκην, Ἰωάννην Κοτσίκην, Εὐθύμιον Παπανικολάου, Τάκην Λεπίδαν, Νικόλαον Κυριαζῆν, Παναγ. Πολ Παπανικολάου, Κωνσταντῖνον Κυριαζῆν, Τάκην Πιπέλιαν, Τάκην Βάθην, Ἀντώνιον Μακρῆν, Νικόλαον Πιπέλιαν, Κωνσταντῖνον Τούμπαν, Γεώργιο Βέλλιο, Δημήτρη Βέλλιο, Βασίλειον Κυριαζῆ, Γεώργιον Κυριαζῆ, Τάσο Ρεντούμη, Γιάννη Μάρη, Εὐάγ. Κωτσίκην κ. ἄ.

ΕΠΩΛΗΘΗΣΑΝ ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΕΣΟΔΕΙΑΣ 1966

Ἐπωλήθη ὁλόκληρη ἡ ἐσοδεία Καπνῶν ἔτους 1966. Τὰ καπνὰ ἠγόρασε ἡ Καπνοβιομηχανία Ἀφῶν Παπαιστράτου ἀντὶ 30 δισαχμῶν τὸ κιλό.

Ἡ πωληθεῖσα ποσότης ἀνέρχεται εἰς 100.000 κιλὰ περίπου.

Ο ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΕΤΟΙΜΟΣ

Ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἄρχισε ὁ Κοινοτικὸς ἠλεκτροφωτισμὸς Καστελλίων ποὺ τόσο εἶχε καθυστερήσει καὶ τόσο ἀπησχόλησεν τὶς στῆλες τῆς Ἐφημερίδος μας.

Ἔτσι τὸ Πάσχα οἱ δρόμοι θὰ φωτίζωνται.

ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΨΑΡΡΟΥ ΔΙΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΚΛΗΜΑ

Τὴν 16.4.1967 ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ διακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ συνταγματάρχου Δ. Ψαρροῦ, ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως ἐθνικῆς ἀντιστάσεως Ε.Κ.Κ.Α., καὶ τῶν συμπολεμιστῶν του, εἰς εἰδικῶς ἀνεγερθὲν Μαυσωλεῖον εἰς τὸ χωρίον Κλῆμα τῆς Δωρίδος. Παρέστησαν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Βασιλέως, ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Ν. Μουτούσης, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δ. Παπασπύρου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Γ. Σταμάτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κ. Ζαχαρίας Κωτσίκης, εἰδικῶς προσκληθεὶς αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἐκπρόσωποι τῶν ὁμάδων ἐθνικῆς ἀντιστάσεως καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐν ἀρχῇ ἐτελέσθη μνημόσυνον, ἠκολούθησε δὲ προσκλητήριον τῶν πεσόντων καὶ ἡ διακομιδὴ τῶν λειψάνων.

Ὡς γνωστόν, ὁ Ψαρρὸς καὶ 100 συμπολεμισταί του ἐξετελέσθησαν ἐν ψυχρῷ τὴν 17ην Ἀπριλίου 1944 ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, παρ' ὅλον ὅτι ἦσαν ἤδη αἰχμάλωτοι τοῦ ΕΛΑΣ

ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τὴν 17ην Ἀπριλίου εἰς τὸ Ἑστιατόριον τῶν Ἀθηνῶν «ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ» ἔλαβε χώρα ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀναγγελθεῖσα πρώτη Ἑστίασις τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου μας.

Κατ' αὐτὴν ὡμίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ζαχ. Κωτσίκης μὲ θέμα «Τὰ ἀρχαῖα Συμπόσια».

Εἰς τὴν προσεχῆ ἑστίασιν θὰ ὁμιλήσῃ, καθὼς πληροφορούμεθα ὁ κ. Δημ. Χαλατσᾶς μὲ θέμα «Τὰ Παραγκώμια».

ΤΟ ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΘΑ ΔΙΕΛΘΗ ΑΠΟ ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ — ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Πληροφορούμεθα, ὅτι καὶ κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐφετεινοῦ ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, συμμετέχουν ὅλοι οἱ διεθνεῖς ἄσσοι τοῦ βολάν, μεταξὺ τῶν διαδρομῶν ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν τὰ ἀγωνιζόμενα αὐτοκίνητα περιλαμβάνεται καὶ ἡ διέλευσίς τους ἀπὸ τὸ χωριό μας μέσῳ ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ, εἰς 51ον χιλιόμετρον.

Εἰς τὸ ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ μάλιστα θὰ τοποθετηθῇ κλιμάκιον ἐλέγχου τῆς διαδρομῆς, ὅπως πέρυσι.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ ΑΠΟΨΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Τὴν 9ην τρέχοντος τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας, μετὰ ἀπὸ προειδοποίησίν του καὶ συνεννόησίν του μὲ τὶς τοπικὲς Ἀρχὲς τοῦ χωριοῦ μας μετέβη ἐκεῖ ὅπου καὶ ἔλαβε χώρα ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν τοπικῶν ἐκπροσώπων ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων ποὺ τὸ ἀπασχολοῦν.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, οἱ ἐκπρόσωποι καὶ πολλοὶ συμπολῖται μας συγκεντρώθησαν στὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Κατ' ἀρχὴν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κ. Ζ. Κωτσίκης, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ θερμὸν χαιρετισμὸν ἔθεσε σὲ ἁπλὲς γραμμὲς ὅλα τὰ θέματα καὶ ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην αὐτῶν τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων Ἀρχῶν καὶ Συλλόγων τοῦ χωριοῦ μας. Ἐν συνεχείᾳ ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ εἰς ἀνάγκες τῆς Κοινότητος, τῶν Σχολείων, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ συνέστησε δίκην ἐπιστολῶν ὅλοι νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν ἐφημερίδα μας γιὰ ὅτι τοὺς ἀφορᾷ. Ἐν τέλει ἰδιαιτέρως ἔκαμε μνεία διὰ τὴν δημιουργίαν Ξενοδοχείων, προκειμένου νὰ ἀξιοποιηθῇ τουριστικῶς τὸ χωριό μας καὶ ὡμίλησε διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς τοπικοῦ χαρακτηριστικοῦ κατασκευάσματος (Ξυλογλύπτου ὑφαντοῦ ἢ γλυκίσματος ἢ οἱουδήποτε ἄλλου) διὰ τὴν μεγαλυτέραν διαφήμισιν τοῦ χωριοῦ μας.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Π. Τσακνιᾶς, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τὸν Σύλλογον ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος, ὑποστήριξαν τὸ ἀναγκαῖον τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν πρέσδον τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων του. Εἰδικῶς ἀνεφέρθη εἰς τὸ θέμα τοῦ Γυμνασίου, εἰς τὸ φλέγον ζήτημα τοῦ φράγματος, εἰς τὴν ἀπόδοσιν τμήματος δάσους διὰ νὰ ἀποχτήσῃ πόρους ἡ Κοινότης, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὁ παριστάμενος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀσημάκης Μακρῆς, ἐζήτησε ἂν ὑπάρχουν τίτλοι παλαιοὶ δασικῶν περιοχῶν νὰ τεθοῦν εἰς αὐτὸν ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα εὐρύτερον καὶ νὰ ἐπιλυθῇ. Συνεχίζων ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐζήτησε νὰ γίνουν ἐνέργειαι διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν μὲ ἐπιστήμονα ἰατρὸν τοῦ ἱδρυθέντος ἀγροτικοῦ ἰατρείου εἰς τὴν Κοινότητά μας, ἐπίσης διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν δύο πλατειῶν εἰς τὰς δύο ἀγορὰς τοῦ χωριοῦ καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ξενοδοχείου ἢ τὴν χορήγησιν πιστώσεων εἰς τοὺς ἔχοντας καταλλήλους χώρους συμπολίτας μας διὰ τὴν δημιουργίαν δωματίων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν τουριστῶν.

Περαιτέρω τὸν λόγον ἔλαβε ὁ αἰδεσιμώτατος Παπα - Χαράλαμπος Κουτρούμπας, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς χαρᾶς του διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν Συλλόγου καὶ χωριοῦ εἶπεν ὅτι οἱ ἐλλείψεις εἶναι πολλαὶ ἀλλὰ κατὰ κάποιον τρόπον θὰ πρέπει νὰ δοθῇ προτεραιότης εἰς τὰ πλέον ἐπειγούσας, διότι δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ὅλα τὰ ταυτοχρόνως μαζί. Ὡς πρώτιστον ζήτημα ἔθεσε τὸ θέμα τῆς ἐπισκευῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ δαπάνην 40.000 δρχ. περίπου, τὸ δὲ κωδωνοστάσιον δαπάνην 30.000 δρχ. περίπου, τὸ δὲ ὡρολόγιον λίαν ἀπαραίτητον διὰ τὰς ἀγροτικὰς ἐργασίας δαπάνην 17.000 δρχ. περίπου. Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ποσῶν τούτων ἔχει ἤδη προκαταρτισθῇ ἡ ἔγκρισις διὰ τὴν διενέργειαν ἐράνου μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας εἰς τὴν Κοινότητα, εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ. Διὰ δὲ τὸ Ὡρολόγιον, τὸ χρησιμώτερον εἰς τὴν καπνοκαλλιέργειαν ὁ αἰδεσιμώτατος ὑπέδειξε νὰ ἀπευθυνθοῦμε καὶ πρὸς τοὺς Ἀφοὺς Παπαστράτου, ὥστε καὶ αὐτοὶ νὰ συνδράμουν εἰς τὸ ἔργον. Ἐν συνεχείᾳ οὗτος ὡμίλησεν διὰ τὴν ἀγορὰν παρὰ τῶν Ἠλία Κυριαζῆν καὶ Δ. Προβιὰ ἀγροτεμαχίων παρακειμένων πρὸς τὸν περίβολον τῆς Ἐκκλησίας τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσε ἡ Ἐκκλησία.

Μετὰ ταῦτα, τὸν λόγον ἔλαβε ὁ Διντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Καρμίρης ὁ ὁποῖος ἀφοῦ πρῶτον ἐχαιρέτησεν τὸ γεγονὸς τῆς ἐπικοινωνίας Συλλόγου καὶ χωριοῦ, ἀνέλυσε μίαν πρὸς μίαν ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Τὸ Σχολεῖον ἐξήτησεν μὲν τὰς πιστώσεις διὰ τὴν ἐπισκευήν του, ἀλλὰ δὲν ἐπισκευάσθη ὁλοσχερῶς. Ὑπολείπονται ὑδροχρωματισμοί, ἐλαιοχρωματισμοὶ καὶ ἐμπλουτισμὸς μὲ ἐποπτικὰ ὄργανα, μὲ πίνακες, ἔδρας κλπ. μὲ βιβλία καὶ ἄλλα ἐποπτικὰ μέσα καὶ ὑπόδειξε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς περιφράξεως τοῦ χώρου τοῦ Σχολείου καὶ τὴν δημιουργίαν πάρκου.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ κ. Εὐστάθιος Μακρῆς, ὅστις ἐχαιρέτησε ἐκ μέρους τοῦ Συνεταιρισμοῦ τοὺς παρισταμένους καὶ ἐξέθεσε ὅτι ἡ πρώτιστος ἀνάγκη τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τῶν Καπνοπαραγωγῶν εἶναι ἡ πριμοδότησις τῶν καπνῶν, καίτοι δὲν εἴμεθα παραμεθόριοι. Διότι καὶ εἰς τὸ Ἀγρίνιον ἐγένετο τὸ τοιοῦτον.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν τὴν ἀναγκαιότητα τῆς παραμονῆς τοῦ συνόλου τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως διὰ Καπνῶν, δηλ. τὰ στρέμματα τῶν ὁποίων διακόπτεται ἡ καλλιέργεια ἀπὸ γέρους ἢ ἄλλους συμπολίτας μας ποὺ φεύγουν νὰ μὴ διαγράφωνται, ἀλλὰ νὰ διανέμωνται μεταξὺ τῶν παραμενόντων καπνοκαλλιεργητῶν. Βεβαίως τὸ ζήτημα ἀπαιτεῖ εἰδικὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Δασικοῦ Συν)σμοῦ κ. Π. Κόλλιας ἀνέλυσε ἐν συνεχείᾳ τὰ ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν δασικὸν συνεταιρισμὸν τοῦ χωριοῦ μας. Εἶπεν ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐδίδοντο 200 κυβικὰ καὶ ἐπειδὴ παραλλήλως τὸ Δασαρχεῖον τοὺς ὑποχρεοῖ νὰ γίνεται καὶ ἐκκαθάρισις τοῦ δάσους τὸ κέρδος κατὰ κυβικὸν μέτρον ἀπὸ 100 δρχ. ἐμειώθη εἰς 75 δρχ. Ἐζήτησε δὲ νὰ γίνουν ἐνέργειαι διὰ τὴν αὔξησιν τῆς χορηγήσεως κυβικῶν. Ὁ παριστάμενος ἀντιπρόεδρος κ. Ἀσημάκης Μακρῆς, εἰδικὸς ἐν προκειμένῳ ὑπεσχέθη νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἀρμοδίους.

Μεθ' ὃ τὸν λόγον ἔλαβε ὁ αἰδεσιμώτατος Π. Παπανικολάου ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τὴν μίσθωσιν ἀπαραιτήτως γραφείων τοῦ Συλλόγου διὰ νὰ γίνεται εὐχερῶς ἡ ἐπικοινωνία τῶν συμπολιτῶν μας μὲ τὸν Σύλλογον καὶ πρὸ πάντων νὰ γίνῃ κατάλογος ὅλων τῶν μελῶν μὲ τὶς διευθύνσεις ὅλων τῶν μελῶν τῶν ἀπανταχοῦ συμπολιτῶν μας διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἐπικοινωνίαν. Ἐν τέλει ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην ἐντὸς τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ χωριοῦ μας τὴν λειτουργία τοῦ μικροῦ Μουσείου τοῦ χωριοῦ μας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας εὐχαρίστησεν ἅπαντας τοὺς παρισταμένους καὶ ὑπεσχέθη καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν πλήρεις ἐνεργείας πρὸς ἕλας τὰς κατευθύνσεις ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τοῦ χωριοῦ μας.

20.000 ΔΡΧ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ πρώην ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ Πρύτανις τῆς ΑΣΟΕΕ κ. Πέτρος Στεργιώτης διέθεσε διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χωριοῦ μας τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δρχ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τὸν εὐχαριστεῖ.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr